

Nie można wprowadzać różnych wysokości stawek z uwagi na kryterium podmiotowe, tj. w zależności kto urządzenie umieszcza, finansuje lub komu ma służyć, czy inne kryteria, odnoszące się do funkcji urządzeń.

Artykuł 40 ust. 8 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych wskazuje, że organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, w drodze uchwały, ustala dla dróg, których zarządcą jest jednostka samorządu terytorialnego, wysokość stawek opłaty za zajęcie 1 m² pasa drogowego, z tym że stawki opłaty, o których mowa w ust. 4 i 6, nie mogą przekroczyć 10 zł za jeden dzień zajmowania pasa drogowego, a stawka opłaty, o której mowa w ust. 5, nie może przekroczyć 200 zł.

Stosownie do art. 40 ust. 9 tejże ustawy, przy ustalaniu stawek, o których mowa w ust. 7 i 8, uwzględnia się:

1. kategorię drogi, której pas drogowy zostaje zajęty;
2. rodzaj elementu zajętego pasa drogowego;
3. procentową wielkość zajmowanej szerokości jezdni;
4. rodzaj zajęcia pasa drogowego;
5. rodzaj urządzenia lub obiektu budowlanego umieszczonego w pasie drogowym.

Powyższy przepis wprowadził możliwość zróżnicowania wysokości stawek, jednak wyłącznie przy zastosowaniu kryteriów w nim zawartych. Naczelny Sąd Administracyjny wielokrotnie prezentował pogląd, że organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego nie jest uprawniony do różnicowania stawek opłat według kryterium, które nie zostało przewidziane w ustawie. W szczególności w orzecznictwie sądów administracyjnych przyjmuje się, że nie można wprowadzać różnych wysokości stawek z uwagi na kryterium podmiotowe, tj. w zależności kto urządzenie umieszcza, finansuje lub komu ma służyć, czy inne kryteria, odnoszące się do funkcji urządzeń. Poza tym, opłaty za umieszczenie w pasie drogowym urządzeń o podobnym charakterze nie powinny być różne.

O ile zatem możliwość różnicowania stawek opłat na podstawie art. 40 ust. 8 i 9 omawianej ustawy nie jest co do zasady kwestionowana w orzecznictwie, to różnicowanie to może się opierać wyłącznie na kryterium rodzaju urządzenia, rodzaju zajęcia, które nie zawiera dodatkowych elementów preferujących, dyskryminujących, czy naruszających zasadę równości uczestników obrotu gospodarczego. Ustawodawca w art. 40 ust. 9 pkt 5 przyjął, że możliwe jest to ze względu na rodzaj urządzenia lub obiektu budowlanego umieszczonego w pasie drogowym. Nie można więc w odniesieniu do tego samego rodzaju urządzenia lub obiektu budowlanego ustalać różnych stawek opłat.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 22 listopada 2022 r., sygn. II SA/OI 507/22

Źródło: [CBOSA](#)